

alle de paagældende Kommuner, for, at de skulle paatage sig Ansvar for Driften og udrede paa 80,000 Kr. nær Anlægget, paafører man dem en Udgift, som virkelig vil volde det ærede Medlems Valgtreds, Kommuner bethdelige Tilskud, som da maa paalignes mere i Skat eller indvindes ved, at der afstnapes yderligere i de almindelige kommunale Djemed. Det skal jeg ikke drøfte nærmere med det ærede Medlem, men det bliver Følgen. Og jeg beder det ærede Medlem henvende sig til andre Baner, der have paataget sig Anlæg og Drift efter de Regler, og han vil saa at høre, at saaledes gaar det. Jeg beder ham f. Eks. at gaa op til det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgtreds (S. Hage) og spørge ham, hvorledes det gaar med Kommunerne for Græsted—Hillerødbanens Vedkommende, en Bane, som man skalde tro har ganske andre Betingelser end det ærede Medlems Bane. Naar saa det ærede Medlem endvidere siger, at det er behynderligt, at man ikke vil tillade Kommuneraadene at bestemme over saadanne Ting, naar man dog stadig raaber paa kommunalt Selvstyre, siger jeg, at jeg maa afvise denne Betragtning. Jeg holder paa kommunalt Selvstyre inden for det Omraade, hvorunder Loven har givet det, men jeg gaar ikke ind paa kommunalt Selvstyre efter de nuværende Forhold paa Omraader, hvor Kommunalloven aldrig har tænkt paa, at de skalde have en saadan Beslutningsret. Jeg veed jo meget vel, og det vide vi alle, at Kommunalraadene ere ledede og beherskede af en lille Del, en Femtedel af et Sogns Beboere — det, der bestemmer Flertallet, kaldes jo Kommune — og vi vide meget godt, at naar der er Tale om Jærnbaner, kan der i disse Kommuner i de nærmeste stedlige Egne være Mænd med Indflydelse i Øjeblikket, der kunne have en saadan Interesse af at saa Jærnbaner, at det koste Kommunen og Egnen, hvad det vil, Jærnbanen føres igennem. Derover have vi vort Skøn, og jeg siger, at vi gøre ikke vor Pligt, hvis vi ikke skønne ret. Naar de ærede Talere trøste os med, at de ere ikke bindne, de kunne trække sig tilbage, og saa bliver der intet af Loven, saa siger jeg, at det er ikke under den Forudsætning, vi handle. Vi forudsette, at der bliver en Lov, og at den bliver gennemført, thi det er næsten Narrestreger at trøste os med, at Loven behøver ikke at udføres, naar den er vedtagen. Derved skal jeg altsaa ikke opholde mig. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne spørger os, som gøre Indvending mod denne Banes Bygning for Øjeblikket, hvorfor vi ville, at Thy skal

forbyde Bendshysel at saa en Bane, kan jeg simpelt hen besvare det for mit Vedkommende, og jeg mener ogsaa for de andre Taleres Vedkommende med, at derom er der aldeles ikke Tale. Vi, i alt Fald jeg, have aldrig med et Ord ment eller sagt, at Thy skalde have Ret til at forbyde Hjørring Amt at saa en Bane. Tværtimod, jeg vilde finde det i højeste Grad uretfærdigt, om det skalde være Tilfældet. Jeg har meget mere her i Tinget været med til at foreslå Bestemmelser, som fandt Tingets Billigelse, og som gif ud paa, at noget saadant umulig kunde ske, at man vilde give de enkelte Kommuner en egen Ret, som kunde forhindre en Lov fra at blive gennemført. Det forekommer mig derfor behynderligt, at de ærede Medlemmer, der have gennemlæst de tidligere Udtalelser og Betænkningen og set Folketingets Afstemning, ville vende det om, saaledes som om vi ville give Thisted eller Thy en Myndighed, som det aldrig har ligget i vor Mening at give dem. Med Hensyn til, om der er nogle af Kommunerne, der have sikret sig imod at være med til at garantere Banernes Drift eller ikke, og om det er rimeligt overfor Amtsraadet eller ej, kunne vi jo saa undersøgt gennem Udvalget, men jeg skal dog sige det ærede Medlem, at jeg i Sommer har faaet Meddelelse fra Bendshysel, som gif ud paa, at Amtsraadet havde med Flertal besluttet at paatage sig Risikoen ved Banens Drift. Er det da forandret? Jeg finder, at det er et stift Stykke, at en 6—7 Mænd i et Amtsraad, der vælges, som de vælges, idet den ene beskiftes af Regeringen, og Mindretallet for Resten vælges af lige saa mange Proprietærer eller Godsejere, som der er Kommuner i Amtet, at de med et Par andre, tre andre af Sogneraadets delegerede, i Amtsraadet kunne for lang Tid bestemme Udgifter for et Amts Beboere. Jeg siger, det er et stift Stykke. Saaledes har det foreligget for mig, men vi saa jo høre denne Amtsraads beslutning, for jeg vil være med til her fra Lovgivningsmagtens Side ligesom at nægte at tage noget som helst Hensyn til eller anerkende noget som helst, der er bygget paa Beslutninger af den Art, naar de have en saa omfattende Natur. Kommunalbestyrelserne have sit og Lovgivningsmagten har sit baade af Ret og Ansvar. Med Hensyn til at Kommunerne vilde være letfindige, hvis de gjorde det, er der sagt, at de kunde jo søge Entreprenører. Jeg siger, det bliver det samme, naar Grundlaget dog er, at de skulle skaffe til Veje Trefjerdedel af Kapitalen og bære Ansvar for Driften, enten de tage Entreprenører eller ikke. Selv om